

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/170/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118289266
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:6118289266.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu EURO CASH s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, ČSA 24, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Ondrejom Sochorom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Profesora Sáru, 3873/44, proti žalovanému O.E. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Z. XX, o zaplatenie 11.448,48 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 6. júna 2019 č.k. 2Csp/151/2018-112

r o z h o d o l :

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. Žalobcovi proti žalovanému priznáva plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom uvedeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 9.837,45 eur, úrok 9 % ročne zo sumy 9.837,45 eur od 26.7.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania 14 % ročne zo sumy 9.837,45 eur od 1.8.2016 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 1.611,03 eur, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v plnej výške.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa od žalovaného domáhal zaplatenia istiny vo výške 9 837,45 eur, úrok 9 % ročne zo sumy 9.837,45 eur od 26. 7. 2016 do zaplatenia, úrok z omeškania 14 % ročne zo sumy 9.837,45 eur od 1. 8. 2016 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 1.611,03 eur. Žalobca podal žalobu a odôvodnil svoj nárok titulom zmluvy o podnikateľskom úvere č.1102933, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom - pôvodne podnikajúcim pod obchodným menom O. E., IČO: XX XXX XXX, s miestom podnikania XXX XX Z. XX dňa 14.11.2013. Na základe tejto zmluvy sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 10.000 eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť predmetný úver spolu s dohodnutým úrokom v pravidelných mesačných splátkach po 154,33 eur v zmysle dohodnutého splátkového kalendára. Nakoľko žalovaný neuhradil žalobcovi splátku splatnú 25.7.2016 riadne a včas (a k 26.9.2016 neuhradil ani ďalšie splátky splatné 25.8.2016 a 25.9.2016), žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru 26.7.2016 v súlade s bodom 4.1 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré tvoria súčasť Zmluvy, a žalovaný bol povinný do 5 dní od predčasnej splatnosti úveru uhradiť žalobcovi celú dlžnú sumu, t.j. do 31.7.2016.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 1 ods. 2, § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1, ods. 2, § 506, § 300, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) s odkazom aj na citované rozhodnutia krajských súdov.

4. Súd prvej inštancie vykonal v spore dokazovanie a mal preukázané, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 14.11.2013 zmluvu o podnikateľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie podnikateľského úveru vo výške 10.000 eur. Žalovaný sa zaviazal tento úveru splácať v 240 pravidelných splátkach vždy k 25.dňu toho-ktorého mesiaca počnúc januárom 2014. Mesačná splátka bola dohodnutá vo výške 154,33 eur pri výške dohodnutého úroku 18 %, RPMN bola uvedená 21,90 %, priemerná RPMN 3,89 %, poplatok za úver 1.000 eur, s tým, že celková výška nákladov úveru činí 38.039,20 eur. Žalovaný neuhradil žalobcovi splátku splatnú 25.7.2016 riadne a včas a k 26.6.2016 neuhradil ani ďalšie splátky splatné 25.8.2016 a 25.9.2016, preto žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňom 26.7.2016. Súd nemal pochybnosti o výške dlžnej sumy pozostávajúcej z istiny 9.837,45 eur, ktorú žalobca riadne preukázal. Rovnako je súladné so zákonom aj uplatnenie zmluvného úroku vo výške 9 % ročne zo sumy 9.837,45 eur od zosplatnenia, t.j. od 26.7.2016 do zaplatenia s odkazom aj na citované rozhodnutia krajských súdov a ich zrejmy výpočet. Pokiaľ ide o výšku zmluvnej pokuty, súd ju považoval za primeranú vo výške 30 % z poskytnutých peňažných prostriedkov, t.j. sumu 3.000 eur zníženú o úhrady v celkovej výške 1.388,97 eur.

5. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní úspešný, preto súd rozhodol tak že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 100 %.

6. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b/, písm. f/, písm. h/ CSP. V prvom rade poukázal na to, že súd prvej inštancie vec nesprávne posúdil v otázke splatnosti úrokov pre úvery, ktoré sú uvedené v § 503 Obchodného zákonníka, pričom odcitoval ust. § 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka. Uviedol, že záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Prvá a posledná veta citovaného ustanovenia stanovuje, že veriteľ je oprávnený na riadne úroky len do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti. Žalovaný je toho názoru, že ak by veriteľ popri riadnych úrokoch od spotrebiteľa požadoval aj úroky z omeškania z istiny, istina by sa úročila duplicitne vo forme riadnych úrokov aj vo forme úrokov z omeškania z rovnakého titulu nevrátenia istiny včas a súd by mal odoprieť takej požiadavke poskytnúť súdnu ochranu z dôvodu rozporu s dobrými mravmi a vzhľadom na zjavné zneužitie práva, keďže žalobca vyjadruje nesúhlas výlučne voči tej časti rozsudku, ktorou bol žalobcovi priznaný nárok na zaplatenie zmluvného úroku a to až do zaplatenia a nie len do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru s tým, že uviedol že taký nárok veriteľa poškodzuje dlžníka a to tým, že ho finančne likviduje. Ďalej mal za to, že vyhlásením predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru zo strany veriteľa, zmluva o spotrebiteľskom úvere zaniká a tým zanikajú práva a povinnosti zmluvných strán. Uviedol, že súd prvej inštancie sa dostatočne nevysporiadal so všetkými skutočnosťami a riadne vec neodôvodnil. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. K odvolaniu sa vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 5.7.2019, v ktorom uviedol, že žalovaný len formálne napáda celý výrok číslo I. rozsudku, ale vo vzťahu k týmto výrokom neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť a oprávnenosť uvedených nárokov. Žalobca mal za to, že tieto nároky by nemali podliehať prieskumu v odvolacom konaní, nakoľko vo vzťahu k nim neboli zo strany žalovaného v podanom odvolaní vznesené žiadne námietky. K odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. f) uviedol, že žalovaný v odvolaní tieto dôvody nešpecifikoval, ide len o všeobecne formulované odvolacie dôvody a považuje ich za nedôvodné v celom rozsahu. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) uviedol, že žalovaný síce formálne napáda nesprávnosť výroku, ale argumentuje len nesprávnym právnym posúdením vo vzťahu k zmluvnému úroku, s čím sa žalobca nestotožňuje. Apeloval na to, že § 503 Obchodného zákonníka je dispozitívne ustanovenie, od ktorého sa strany môžu odchýliť tak ako je to v prejednávacom prípade. Navyše z tohto ustanovenia nevyplýva, že by veriteľ v prípade predčasnej splatnosti mal mať nárok na úrok len do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ale hovorí o tom, kedy môže veriteľ požadovať zaplatenie úroku, napr. súdnou cestou, t.j. kedy vzniká oprávnenie požadovať zaplatenie úroku, ale nehovorí nič o tom, do kedy by takýto úrok mal plynúť. Žalobca je toho názoru, že samotná skutočnosť, že žalobca využil oprávnenie vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru neznamena, že došlo k zániku úverovej zmluvy. Poukazoval na to, že všetky tvrdenia žalovaného sa koncentrujú do námietky, že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nemá žalobca nárok na zaplatenie zmluvných úrokov od vzniku predčasnej

splatnosti. Ostatné odvolaním napadnuté nároky žalobcu sú medzi stranami nesporné, nakoľko neboli spochybnené. V závere uviedol, že žalovaný poukazuje na ustanovenia zákona, ktoré sa týkajú ochrany spotrebiteľov, avšak žalovaný počas konania nevzniesol námietku vo vzťahu k charakteru zmluvy o úvere, ktorú aj súd posúdil tak, že ide o zmluvu o podnikateľskom úvere. Tieto námietky preto žalobca považuje za nedôvodné. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie v celom rozsahu potvrdil ako vecne správne a aby žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

8. Žalovaný sa k tomuto vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP preskúmal rozsudok aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 ods. 1,2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

10. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP.

11. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

12. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

14. V prejednávanvej veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody nie sú naplnené.

15. Rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý bol napadnutý odvolaním nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli a ani inak nevyšli za konania najavo alebo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor. Tiež nebolo zistené, že by na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, náležite zistil skutkový stav a vykonané dôkazy hodnotil v súlade so zákonom a z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam na ktorých založil aj svoje rozhodnutie, zo zisteného stavu vyvodil aj správny právny záver. Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je dostatočne odôvodnený a spĺňa kritériá riadneho odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 CSP.

16. Žalobca vo svojom odvolaní neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť zistených skutočností, hodnotenia dôkazov, právneho posúdenia. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej. Vecne správne, presvedčivé, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré odvolací súd v celom rozsahu poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP)

a len na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd považuje za potrebné dodať:

17. Na začiatok je potrebné poukázať na to, že nejde o spotrebiteľský úver a súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď pri svojom rozhodovaní vychádzal z ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka. Odvolací súd sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že samotná skutočnosť, že žalobca využil oprávnenie vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru neznamená, že došlo k zániku úverovej zmluvy. Nakoľko žalovaný v odvolaní spochybňuje len časť výroku, ktorá sa týka zmluvných úrokov, odvolací súd upriamil svoju pozornosť na prieskum tejto časti výroku.

18. V zmysle ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

19. V zmysle ust. § 503 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

20. Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku z 24. 7. 2014 sp. zn. 33Cdo/1401/2014 vyslovil záver, že súdna prax aj odborná literatúra sa zhoduje v tom, že zmluvné úroky predstavujú odmenu za požičanie peňazí a úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinnosti - nedodržanie dohodnutej doby splatnosti. Kým povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi dohodnuté úroky vzniká zo záväzku v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva zo zákona ako dôsledok omeškania so splnením dlhu. I keď dlžník nie je v omeškani so splnením dlhu, môže veriteľ požadovať dohodnuté úroky a úroky z omeškania môže požadovať pri omeškani dlžníka aj z pôžičky, kde neboli dohodnuté úroky. Oba úroky môžu byť veriteľom požadované vedľa seba bez ohľadu na skutočnosť, či sa jedná alebo nejedná o občianskoprávny vzťah.

21. Odvolací súd preto dáva do pozornosti, že dohodnuté zmluvné úroky sú odmenou za požičanie peňazí, úrok z omeškania predstavuje zákonnú sankciu za omeškание zo zaplacením istiny a oba nároky môžu existovať vedľa seba. Z hľadiska posúdenia doby, za ktorú boli pri peňažnej pôžičke dohodnuté úroky, bude preto vždy určujúci obsah zmluvy podľa dohody zmluvných strán.

22. Pri uzatváraní zmluvy sa strany sporu dohodli aj na úrokoch z úveru, ktorá je v súlade s citovanými ustanoveniami a preto má žalobca nárok na zaplatenie úrokov z úveru. Nakoľko žalovaný porušil svoje povinnosti vyplývajúce z uzatvorenej zmluvy, zo strany žalobcu došlo k predčasnej splatnosti úveru a žalovaný je povinný žalobcovi uhradiť zostatok istiny a úroky z úveru. Nakoľko sa dostal do omeškania je povinný zaplatiť aj úroky z omeškania v zmysle ust. § 365 ods. 1 Obchodného zákonníka, keďže strany sa nedohodli ináč.

23. Odvolací súd len dopĺňa a poukazuje, že aj v spotrebiteľskom spore s odkazom na aktuálne rozhodnutia NS SR pod sp.zn. 7Cdo 135/2019 a 5Cdo 42/2020, najvyšší súd konštatoval, že „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí“.

24. Keďže žalovaným uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci neboli preukázané, odvolanie nemožno považovať za opodstatnené, a preto odvolací súd rozsudok vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil s odkazom aj na ust. § 387 ods. 2 CSP.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol úspešný v odvolacom konaní, preto má proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej

strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).